

ל מ ח ר ת

. . . ויצאנו מהחושך אל האור והלילה נעשה ליום
בלילה ראינו ביחד - ורק - את האור היחיד המוביל.
הלכנו אחר האור, שהאיר חזק כפליים בחשכת הליל.
דרכנו בבטחה, צעדנו קדימה ללא הסוס לקראת יעודנו
והנה בא היום וסביבתנו יפה

ולא אכזבנו בהגשמה

ולבנו מלא שמחה.

אך מתגנבים ללב גם ספק ושאלה:

אור פנס לא יועיל באור השמש, ובהקיץ היום אין חולמים;
רבים סמני הדרך אשר לכוונתם שונים מובילים.

אנו עוסקים בעשיה, שקועים ביצירה;

אין זמן למחשבה, לבדיקה, להכשרה,

ואפילו בזמן העשיה הנעשה כבר מחישן.

הכל מתחיל מחדש בטרם הושלמה המלאכה -

אך חזק הרצון ללכת ביחד להמשך היצירה

המופלאה המשותפת, שאפילו התחלתי טרם הושלמה.

גדולה החבורה, דור ודור, רבדים רבדים;

טעם ונטיעה, בטוי ומחשבה התחלפו ושונים.

אחד משהה, השני דוחף, שיחות ווכוחים ולפעמים כאב

אך ברחשי לבנו נמצא החשובה והאמונה:

בהפכנו הדף לכתיבת דף חדש במגילה

נרשום בראש התור:

ביחד ובמשותף, בחן וקח, בעמל ללא לאות ואהבת הזולה

יבואו לציון ברגה ושמחה - ושוב נחלם חלום משותף.